

மரணமும் தத்துவ விசாரணையும் இவரது கைப்பொருள்கள். இவற்றின் மூலம் இவர் மனித வாழ்வின் ஏற்ற இறக்கங்களை தடுமாற்றங்களை வீழ்ச்சியை பேதங்களை ஆய்வு செய்கிறார். தமிழில் மரணம் பற்றி எழுதப்பட்ட சிறந்த சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூல் உருவாக்கினால் அதில் நிச்சயம் இவரது 'கூடு விட்டு கூடு' கதை இடம்பெறும். என்றோ எழுதப்பட்ட கதைகள் இவை; ஆனால் என்றும் நிலைப்பவை.

— சந்தியா நடராஜன்

'வடிவன்' எனப்படும் திரு **கா. வி. ஸ்ரீநிவாச மூர்த்தி** அவர்கள் சென்னை சுங்கத்துறையில் உதவியாளராக தனது பணியைத் தொடங்கி, மதிப்பீட்டு அதிகாரியாக வளர்ந்து; **உதவி சுங்கத்துறை ஆட்சியராக** (ஆணையர்) பதவி உயர்வு பெற்ற பின்பு, விருப்ப ஓய்வால் சுங்கத்துறை பணியின்று தன்னை விடுவித்துக் கொண்ட போதும், முறை மன்றங்களிலும் மேல் முறையீட்டு அமைப்புகளிலும் சுங்கத்துறை சார்ந்த வழக்குகளில், வழக்குரைஞராக தொடர்ந்த தனது பணியை சிறிது காலத்துக்குப்பின் அதனினின்றும் விடுவித்துக் கொண்டு, இலக்கியக் களங்களில் தொடர்ந்து வருகிறார்.

இவர் தமிழில் ஒரு மிகச் சிறந்த படைப்பாளர். கவிதை எழுதும் ஆற்றலும் சிறு கதை புனையும் வல்லமையும் கொண்டவர். இவர் தனது '**விஸ்வரூபம்**' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றை முன்னம் வெளியிட்டிருந்தார். அதனைத் தற்போது, இன்னும் சில சிறுகதைகள் சேர்த்து, **சம்ஸ்காரம்** எனும் பெயரில், சந்தியாப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. இவற்றுள் அற்றை நாளில்,

சுங்கமுரசு இதழில் வெளியான, **அம்மா** எனும் சிறுகதையும் ஒன்று. அதனை முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அஃது அவரது பெருந்தன்மையைத் தெற்றென விளக்கும். இன்னும் இவரது படைப்புகள் சில நூல் வடிவம் கொண்டுள்ளன. அவற்றுள், போற்றுதலுக்குரிய ஒரு படைப்பு **பாப்பா பாட்டில் பகவத் கீதை**. ஆங்கிலதிலும் நல்ல புலமையுடைய இவர் ஒரு நல்ல ஓவியரும் கூட. இவருடைய தாய் மொழி தெலுங்கோ என வியக்கும் அளவுக்கு தெலுங்கிலும் சிறப்புடன் பேசக்கூடியவர்.

'சிறுமைக்கு வல்லினமும் பெருமைக்கு இடையினமும் கொடுத்ததே தமிழ் மொழியின் செழுமைக்கும் பெருமைக்கும் சான்று' என்னும் திரு வடிவனின் கூற்றே அவரது தமிழ்ப் பற்றை நமக்குத் தெற்றெனக் காட்டும்.

ஒரு பத்தாண்டுகள் தொடர்ந்து தனிச் சுற்றாக வெளிவந்த '**சுங்கமுரசு**' எனும் இதழ் படைப்பாளர்கள் அற்று நின்று போனதற்காய் மிகவும் வருந்தியவர். அவருடைய அந்த அன்பே அதனை மின்னிதழாக கொணர வைத்தது. ஆயினும் ஓரிரு ஆண்டுகள் கூட மின்னிதழ் நிலை கொள்ளவில்லை.

அவரது **சம்ஸ்காரம்** கதை தொகுதியின் பின்னட்டையில் பதிப்பகத்தாரின் குறிப்பை மேலே பகிர்ந்துள்ளேன். —0—

காலையும் நீயே! மாலையும் நீயே!

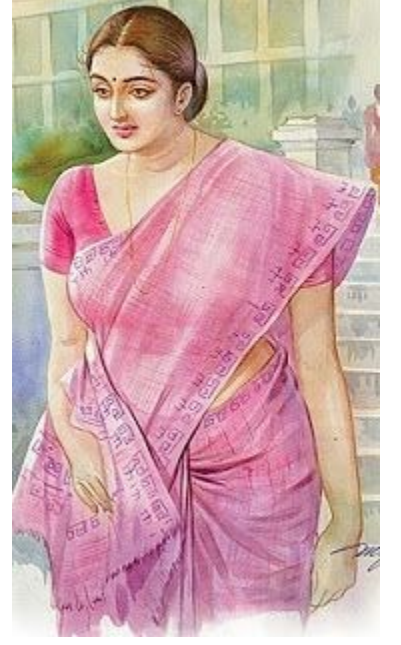
காலை

ஒற்றை ரோஜா மனத்தைப் பரப்ப;
ஒருகை வளையல் ஓசை எழுப்ப;
மறுகை விரித்த குடையைப் பிடிக்க,
மருங்கு அசைந்து மனதைக் கெடுக்க,
மனதின் சலனம் விழிகளில் வழிய,
மதுவிதழ் தனிலே முறுவலும் விரிய,
காலையில் நடந்து ஆபிஸ் போனாள் !

மாலை

மாடு துரத்தும் மருண்ட பார்வை;
வீடு திரும்பும் விரைவு நடையில்,
புயலிடை சிக்கிய பாய்விரி கூந்தல்;
வயிறுள் நெளியும் பசியெனும் அசுரன்;
முகத்தினில் பெரிய முத்திரை வரைய,
செகத்தினில் உள்ள சுமைகள் எல்லாம்;
அவளே சுமக்கும் அலுப்பு வழிய,
கவலை ரேகை கடுக்கு முகமாய்;
ஓடும் பஸ்ஸை ஓடிப் பிடிக்க,
பாடும் வெறியுமா(ய்) போகின்றாளே !

- **வடிவனி** (கா.வி.நீனிவாச முர்த்தி)

நினைவின் நீரோட்டம்!

[அந்த ஒரு பருவத்திலே, இலக்கில்லாத மன வளர்ச்சியிலே, எதையும் கண்டோ, காணாதோ, காதல் வயப்படும் நிலையில், கட்டறுந்த கற்பனையில் விளைந்த—ஆனால் கட்டுக்குட்பட்ட கவிதை]

தென்றல் வந்து தித்திக்கும் சேதி சொன்னதோ?—அந்தக் கன்னல்மொழி காரிகையாள் தோழியாகவே!

உள்ளம் சற்று சேதி கேட்டு மயக்கம் கொண்டதோ? - அன்பு உள்ளம் விட்டு உள்ளம் வந்த காதல் மொழியினால்!

சோலையிலே மாலை பார்க்கத் தூது சொன்னாலோ? - வரும் மாலை காதல் நோய் மலரும் நேரமென்பதால்!

அந்தி வேளை வரு(ம்) வரைக்கு(ம்) பொறுத்திருப்பாளோ? - எனைச் சந்திக்காத பொழுது எலாம் வாதையுறுவதால்!

பூமியிலே இவளுக்கென இணையுமில்லையோ! - இந்தக் காமினியாள் காதலியா(ம்) என்னவள் போலே!

மன்மதனும் தன்ரதியை விட்டுப் பிரிவனோ! -இங்கு உன்மத்தம் இவளெழிலில் தானுங் கொண்டதால்!

நான் முகனும் தன் தொழிலை நிறுத்தி விடுவனோ! - இவனி(ல்) தான் படைக்கு(ம்) எழிலெல்லா(ம்) முழுமையுற்றதால்!

வான்புகழு(ம்) ஞானமுதம் நானு(ம்) வேண்டேனோ! - என் தேன்மொழியாள் 'மெய்'யன்பில் சிக்கிவிட்டதால்!

- **வடிவன்** (கா.வி.ஸ்ரீனிவாச முர்த்தி)

“புதிய எழுத்தாளர்” ஆற்றுப்படை

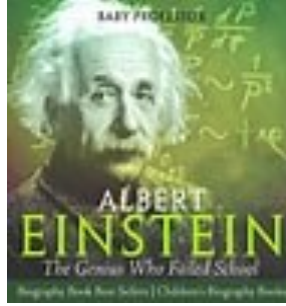
(தற்கால இலக்கிய நடை(முறை)யை மனதில் கொண்டு எழுதப் பட்ட கவிதை)

கம்பூட்டர் கணக்காய், நாளும்
கதைகளைக் குவித்துப் போடு,
பெண்மையே வாழ்கெனச் சொல்லி,
பெண் சோரக் கதையைச் சொல்லு!
சகலமும் அறிந்தவன் போல்,
சரஞ்சரமாய் புளுகை அவிழு!
‘சிலுக்’கையே போற்றிப் பாவை
பாடலை யாத்துக் காட்டு!

ஞானியு(ம்) எழுதாச் ‘சொந்த
சரிதை’யைப் புலம்பித் தீரு!
தெய்வம் எனத் தொழிலைச் சொல்லிப்,
பொய்விற்புப் பணத்தைப் பண்ணு!
மேன்மையைத் தீண்டா எழுத்தை
மேன்மேலும் ஊக்கம் பண்ணு!
அபத்தமாய் இதழ்கள் போ(டும்)
‘அறிவுடை ஆசிரியர்’ தாமும்,

மணமற்ற “மலரும்” மாசை
மறைத்திடும் “மனதும்” இன்னும்,
இனங்கெட்ட இதழ்கள் கோடி,
இத் தமிழ் நாட்டிலுண்டு!
எத்தனாயிருக்க இனிமேல்,
எவனுக்கே கூச்ச முண்டு?
சத்தியம் நீக்கி எழுது,
சமர்த்தாகப் பணத்தைப் எண்ணு!

சுத்தமாய் மான மில்லாச்,
சோம்பேறி கூட்டம் உன்னை,
‘புத்தியில் ஆதவன்’ என்றே,
புகழ்ந்து பூமாலை சூட்டும்!
சத்தியம் மேன்மை சாகா,
இலக்கிய அரிப்புண்டாயின்,
‘புத்தியில்லாதவன்’ உன்னைப்
புழுதியால் உலகம் தூற்றும்!

-வடிவன் (கா.வி.நீனிவாச முர்த்தி)

(தமிழ்ப் பணி வைகாசி 1983 இதழில் வெளியானது)

(மேற்கண்ட மூன்று கவிதைகளும், படைப்பாளியின் ஒப்புதலோடு, சுங்க முரசில் வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் வெளியிடப் பட்டவை.)

